

Galicia

GALICIA LABORAL

Diario dixital da UGT de Galicia

LOITA polo TEU

ÚNETE

ISSN 1989-3299

Nº 787 Semana do 25 de xuño ao 1 de xullo de 2018

UGT VALORA O PREACORDO QUE RECOLLE A DEMANDA SINDICAL DE 1.000 EUROS AO MES MÍNIMO EN CONVENIO

O IV AENC supón un punto de inflexión para a recuperación de salarios e dereitos

Redacción.- UGT valora o preacordo para o Emprego e a Negociación Colectiva, alcanzado coa patronal, CEOE e CEPYME (que terá unha vixencia de tres anos e un carácter obrigacional) porque, entre outras cuestións, atende a demanda sindical dunha subida xeneralizada dos salarios, especialmente, os máis baixos. Así se fixa que ningún salario esté por baixo dos 1.000 euros mínimo ao mes en 2020, en 14 pagas (isto é 14.000 euros ao ano).

O sindicato destaca, ademais, que o aumento xeneralizado dos salarios, fíxase un incremento dun 2% máis 1% adicional (dependendo da produtividade, resultados da empresa, etc.) obedece ao obxectivo sindical de redistribuír a riqueza. Acordouse ademais que os convenios colectivos poderán establecer mecanismos de revisión salarial.

Outro elemento fundamental do preacordo, que debe ser ratificado aínda polas bases do sindicato (abriuse xa un período de

CONSULTA SOBRE O ACORDO PARA O EMPREGO E A NEGOCIACIÓN COLECTIVA

PARTICIPA e VOTA

consultas e votacións), é que se recupera a vixencia do convenio mentres se negocia a renovación do mesmo (a ultraactividade)

Negociación Tripartita

É importante, ademais, que no preacordo recóllese o compromiso dos interlo-

cutores sociais para mellorar as condicións laborais das traballadoras e os traballadores, na mesa de diálogo social tripartita. Neste marco abordaranse temas tan importantes como modificar a regulación da subcontratación, recuperar as condicións orixinais do contrato relevo ou mellorar a eficacia do sistema de Formación para o Emprego.

Acordo para o Emprego e a Negociación Colectiva. Necesitamos a túa opinión

UGT xa puxo en marcha a consulta dos seus delegados e delegadas, así como, dos cadros sindicais e dos afiliados e afiliadas que queiran participar na valoración do IV AENC.

Esta será a primeira ocasión na que se someta a valoración das bases sindicais unha decisión de carácter xeral e importancia estratéxica para a política do sindicato.

Para facilitar a participación, a Comisión Executiva Confederal ultimou a mecánica da consulta, que se está desenvolvendo on line.

Os días 2 e 3 de xullo poderase efectuar a votación nas sedes habilitadas polo Sindicato, que en Galicia detállanse na táboa adxunta, xunto cos horarios.

Sedes de UGT habilitadas en Galicia para a votación presencial

Ourense	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
O Barco	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
Verín	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
Santiago	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
Ribeira	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
Lugo	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
Monforte	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
Viveiro	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
Ferrol	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
O Porriño	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
Vigo	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
Pontevedra	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
Arousa	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
Lalín	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
A Coruña	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h
Cee	2 e 3 de xullo	10-13 h./17-19 h

XUNTA DE GALICIA

CONSELLERÍA DE CULTURA, EDUCACIÓN E ORDENACIÓN UNIVERSITARIA

FEPMC-UGT DENUNCIA A CRECENTE EXCLUSIÓN FINANCEIRA QUE SOFRE GALICIA, QUE PERDE UN TERZO DAS SÚAS OFICINAS NA ÚLTIMA DÉCADA

O Sindicato calcula que nos vindeiros 18 meses o número de oficinas bancarias seguirá reducíndose en Galicia, como mínimo, nun 10%

Redacción.- A Federación galega de Servizos, Mobilidade e Consumo (FePMC-UGT) presentou este xoves en rolda de prensa en Santiago o "Informe de exclusión financeira de Galicia 2018", elaborado polo Sindicato, no que se pon de manifesto que Galicia sofre unha crecente exclusión financeira que provoca que sexan moitas as persoas nesta comunidade desatendidas no eido financeiro, provocando situacións de forte exclusión social.

O informe é claro e desgarrador. Primeiro, hai que aclarar que unha persoa se atopa en situación de exclusión financeira no momento en que soporta un impedimento para as prácticas bancarias e financeiras que xa non lle permite levar a cabo unha vida social normal. Existen tres formas básicas de exclusión financeira: a que se deriva dos criterios dunha entidade financeira á hora de excluír ou aceptar un cliente; a que ven determinada pola falta dunha entidade próxima; ou a que se refire á exclusión no acceso dixital.

No primeiro dos casos, é evidente, que a probabilidade de exclusión é maior nos estratos de renda máis baixa, sobre todo, traballadores a tempo parcial, desempregados, inmigrantes, mulleres, discapacitados, pensionistas, estudantes ou familias monoparentais.

0 40% DOS CONCELLOS SÓ TEN UNHA OFICINA BANCARIA OU NINGUNHA

Así, no ano 2018 en Galicia case o 40% dos concellos só ten unha oficina ou ningunha. O risco de exclusión para os perfís de clientes que non cumpren os requisitos mínimos de rendabilidade das entidades é alto e sen ningunha alternativa para elixir outra oficina no seu concello. Son preto de 220.000 os galegos afectados, un 8% da poboación.

43 MUNICIPIOS GALEGOS NON TEÑEN NINGUNHA OFICINA, AFECTANDO AO 2% DA POBOACIÓN

En canto á exclusión motivada polo desemprego xeográfico das entidades, os cidadáns teñen que desprazarse a outras localidades. 43 municipios galegos (13,73% do total dos municipios) non teñen ningunha oficina bancaria, afectada o 2%

da poboación galega.

A terceira causa de exclusión financeira, a brecha dixital, agudízase máis en Galicia con numerosos municipios con acceso limitado á rede, ademais dun número considerable de cidadáns que, por idade, por coñecementos ou falta de acceso, será difícil que sexan futuros usuarios dixitais. Para UGT, neste senso, resulta prioritario articular un plan integral contra a brecha dixital.

En todos os casos a falta de acceso aos servizos financeiros representa un serio obstáculo para a integración económica e social das persoas. A exclusión financeira convértese nunha causa de exclusión social.

DENDE O 2008 PECHAN EN GALICIA 936 OFICINAS, O 37,52% DAS EXISTENTES ANTES DA CRISE

Dende FePMC-UGT-Galicia xa se reiterou en numerosas ocasións dende o ano 2008 que o peche de oficinas é unha constante que non cesa. No período que vai de 2013 a 2018 pechan en Galicia 444 oficinas, un 22,17% do total. Se a isto lle engadimos que entre o 2008 e 2013 xa tiñan pechado outras 492 (19,72%), pódese concluir que desde que comezou a crise financeira pecháronse en Galicia 936 oficinas, o 37,52% das existentes antes da crise.

OURENSE É A PROVINCIA MÁIS AFECTADA POLA CARENCIA DE OFICINAS BANCARIAS, CON 28 CONCELLOS QUE NON TEÑEN NINGUNHA

A día de hoxe son 43 concellos os que xa non teñen ningunha oficina, dos que 9 son en A Coruña (Aranga, Cabanas, Coirós, Lousame, Paderne, Santiso, Toques, Vilarmaior e Vilasantar); 4 en Lugo (Negreira de Muñiz, O Páramo, Ribas do Sil e Ribeira de Piquín); 28 en Ourense (Arnoia, Baltar, Be-

ade, Castrelo do Val, Melón, Monterrei, Oímbra, Piñor, Porqueira, Taboadela, Teixeira; Vereas...); e 2 en Pontevedra (Dozón e Mondariz-Balneario). Isto supón que case 53.833 persoas non poden acceder a unha oficina bancaria no seu concello, ou a que é o mesmo, o 2% da poboación galega.

NOS VINDEIROS 12/18 MESES O NÚMERO DE OFICINAS SEGUIRÁ REDUCÍNDOSE, COMO MÍNIMO, NUN 10%

Ademais, FePMC alerta que nos vindeiros 12/18 meses o número de oficinas en Galicia seguirá reducíndose, como mínimo, nun 10% máis, xa que está pendente de efectuarse a integración de oficinas do Banco Santander, Pastor e Popular, e as que a día de hoxe aínda se descoñecen.

UGT considera que nunha sociedade como a actual, na que existe unha obriga social continua de recurrir aos servizos financeiros para levar unha vida social normal (pensións, prestacións por desemprego, becas, nóminas, recibos...) ningún concello debería quedar desatendido financeiramente para o cal as entidades deberían asegurar a cobertura de todas as poboacións coas ferramentas que sexan necesarias, todo elo, baixo o control dos poderes públicos e o Banco de España.

Ademais, FePMC-UGT considera que o Goberno debería garantir un marco xurídico que permita a todas as persoas acceder aos servizos financeiros básicos, eliminando os obstáculos específicos que dificultan o seu acceso e limitando a acción dos prestamistas privados e das "pseudo financeiras" que prestan servizos explotando ás persoas economicamente excluídas con altas comisións e falta de transparencia.

ENTREGADOS OS VI PREMIOS INNOVACIÓN EDUCATIVA ESCOLA VIVA

Redacción.- Este martes celebrouse o acto de entrega dos VI Premios de Innovación Educativa Escola Viva, organizados polo Sector de Ensino de FeSP-UGT Galicia e Escola Viva.

O proxecto “Quen vive aí? A viaxe do 0”, de María Abeijón Arnejo, do CEIP Cardeal Quiroga Palacios de Santiago de Compostela (A Coruña), acadou o primeiro premio á innovación educativa “Escola Viva” 2018. Este primeiro premio, que ten unha contía de 2.000 euros, trata sobre un caso real dun aula de Primaria onde hai un neno con diabetes. A autora explica que é “un xogo lúdico creado para o control exhaustivo da diabetes por parte do alumnado de 5 anos. Un recurso increíble onde adquiriron a autonomía e as estratexias necesarias para levar a cabo a planificación e os cuidados necesarios da diabetes”.

O segundo premio –recoñecido con 1.000 euros- á innovación educativa foi para “CreaRVigo”, de Manuel Porteiro Rives, do CEP Santa Tegra de Vigo. É un proxecto de aula, baseado en dinámicas activas de aprendizaxe, no que nos mos-

tran Vigo dunha forma diferente, a través do google maps e dos propios alumn@s.

Ademais, houbo dúas mencións honoríficas:

-1ª MENCIÓN HONORÍFICA

“Experimentarte” de Paula Couto Couso e Ana Pérez Gey do CEE Vilagarcía de Arousa

-2ª MENCIÓN HONORÍFICA (A dous proxectos do mesmo centro).

“Raiolas de Luz” e “Proxecto Viaxar Polo Mundo” do CEIP Plurilingüe Manuel Bermúdez Couso (A Pobra de Trives, Ourense). Directora do centro, María Asunción Lamelas Fernández, e a orientadora, Jennifer Fernández Rodríguez.

No acto participaron o presidente da asociación Escola Viva, Raúl Gómez Farto; a secretaria do sector de Ensino, Paula Carreiro, xunto aos premiados. Este acto tivo lugar no salón de actos de UGT-Galicia en Santiago de Compostela.

OS VIXIANTES DE SEGURIDADE DA FÁBRICA DE ARMAS CHEGAN A SANTIAGO DESPOIS DE PERCORRER A PÉ O CAMIÑO INGLÉS DENDE A CORUÑA PARA DENUNCIAR A SÚA SITUACIÓN LABORAL

Aos nove vixiantes se lles comunicou o despedimento, sen pagar a indemnización; se lles deben dúas nóminas e outros pagos da empresa de seguridade anterior

Redacción.- O pasado mércores ás 12.00 horas chegaron á Praza do Obradoiro (Santiago) os vixiantes da Fábrica de Armas de A Coruña que o pasado luns, día 25, saíron a primeira hora da mañá da cidade herculina para recorrer o Camiño inglés ata Santiago. O fin desta marcha foi demandar un solución á súa situación laboral actual.

Os nove traballadores do servizo de seguridade da Fábrica de Armas acaban de recibir, concretamente, o día 11 a notificación de despedimento por parte da empresa que ata o momento xestionaba este servizo na factoría coruñesa, Tepol Seguridad, pero sen que ata o de agora se lles entregasen as indemnizacións correspondentes. Ademais, se lles adeudan dúas nóminas desta empresa e outras cantidades da empresa anterior que xestionaba o servizo. Todo isto provoca

unha situación de precariedade para os afectados e as súas familias que se agudiza día tras día, sen que ninguén se responsabilice de todo isto.

De feito, FeSMC-UGT denuncia que os incumprimentos das concesionarias que pasaron por esta factoría dende hai máis de 25 anos foron constantes.

UGT xa presentou numerosas denuncias antes os diferentes organismos implicados, Defensa, Subdelegación do Goberno, Inspección de Traballo, Intervención de armas da Garda civil e Unidade privada da Policía Nacional, sen obter resposta. Pero hoxe, ante a difícil situación laboral dos

traballadores e a propia situación da factoría, que carece de seguridade a pesar de estar consideradas as instalacións de carácter crítico, FeSMC-UGT non pode facer outra cousa que demandar ao Ministerio de Defensa que revoque a concesión da Fábrica de Armas a Hércules Armamento por incumprimentos manifestos e reiterados nas condicións do concurso.

POR QUE UGT POSTAL NON ESTIVO NA ENTREGA DOS PREMIOS CASTELAO AOS CARTEIROS RURAIS DE GALICIA?

Redacción.- A Xunta de Galicia decidiu distinguir co premio Castelao aos carteiros rurais de Galicia. O acto tivo lugar este xoves en Santiago de Compostela

En relación con este asunto, o Sector Postal de FeSP-UGT considera oportuno trasladar o seguinte:

UGT non pode por menos que agradecer á Xunta de Galicia este recoñecemento a un colectivo que desenvolve cada día o seu traballo, en condicións non sempre favorables, a través de todo o territorio da Comunidade autónoma garantindo a prestación do servizo postal universal a todos os cidadáns galegos que residen no ámbito rural.

É habitual que os premios se outorguen a organizacións, institucións ou empresas. O é menos que se distinga e pónase o foco no traballo dun colectivo, é dicir, das persoas que materializan unha tarefa.

Por iso, UGT debe de acentuar este enfoque de premiar a un colectivo humano no que se contrapón a abnegación e o esforzo diario por manter o nivel de calidade que os cidadáns merecen, coa escasa ou nula atención que se presta cara aos problemas do persoal rural de Galicia por parte de quen ten a responsabilidade de velar porque os carteiros rurais teñan na Comunidade autónoma galega o trato que me-

recen.

De entrada, é rechazable que a representación dos carteiros rurais que asista fose decidida a discrecionalmente polo director de zona que ignorou e ocultou á representación dos traballadores os criterios utilizados para designar a representación dos carteiros.

É inaceptable que a Dirección de zona pretendese e pretenda converter un acto de homenaxe ás persoas nun acto de marketing publicitario a maior gloria particular e dedicando aos compañeiros designados un tratamento paternalista máis propio doutras épocas, cando resulta que o premio o concede a Xunta e non a Dirección de Correos da zona de Galicia.

É incalificable que quen mantén unha xestión de abandono e de recorte dos servizos postais rurais en Galicia pretenda erixirse en protagonista dun evento que premia a persoas e non a xestores. O paradóxico está en que quen era o responsable de garantir o bo funcionamento do servizo postal rural e debilitouno nos seis anos de xestión en Galicia agora pretenda aparecer e usurpar o mérito que corresponde ás persoas que soportaron contra vento e marea a desidia e os recortes. Se se pode aplicar unha imaxe a esta situación, esta sería a de que a raposa pretende asumir o premio outorgado ás galiñas que sobreviviron.

Postalmente falando, Galicia é unha auténtica "desfeita" do actual director de zona de Correos. Os sindicatos levamos anos denunciando esta situación de desgobierno e de tics caciquís. Datos existen que o proban. De entrada, basta dicir que nos anos de xestión deste director en Galicia suprimíronse un 21% dos servizos rurais que presta Correos nunha Comunidade que precisa deste servizo con moita máis necesidade que calquera outra do estado.

UGT trasladou previamente tanto á Dirección estatal de Correos como á Xunta de Galicia as razóns polas cales UGT non estará presente no acto, tendo en conta que non nos parece procedente nin ético compartir presenza co citado responsable postal en Galicia nun acto que debe de ser por e para os verdadeiros protagonistas do que (aínda) é o servizo postal rural en Galicia. Consideramos que a presenza do director de zona é un acto de cinismo reprochable.

En todo caso, reiteramos o agradecemento polo premio aos carteiros rurais galegos á Xunta de Galicia e en especial ao seu Presidente como antigo responsable estatal do Servizo Postal, cuxa etapa como xestor lémbrese como fructífera e positiva para os intereses de Correos tanto no seu carácter de empresa pública como na súa faceta de servizo público garante do servizo postal universal.

AS REFORMAS LABORAIS ARRINCONARON NA POBREZA AOS MAIORES DE 55 ANOS

Redacción.- A secretaria de Políticas Sociais, Emprego e Seguridade Social de UGT, Mari Carmen Barrera, afirmou que este país "necesita políticas activas que rescaten do desemprego aos maiores de 55 anos. Para UGT, é un colectivo de risco no mercado laboral, o máis damnificado polas reformas laborais e todas as modificacións legais do mercado de traballo que aprobou o anterior Goberno. Son o expoñente claro do fracaso das políticas do Goberno do PP".

Mari Carmen Barrera realizou estas declaracións durante a rolda de prensa de presentación do informe "Maiores de 55 anos no mercado de traballo español. Unha década de perdas", elaborado por UGT, onde interveu tamén a coordinadora da área de Emprego de UGT, Antonio González, e onde se expuxo como este colectivo, unha vez que cae no desemprego,

perde todos os seus dereitos.

Máis activos, pero peores empregos

"Unha parte importante dos maiores de 55 anos foi golpeada polo desem-

prego e o paro de longa duración durante estes dez anos", sinalou Barrera. "Dos case 4 millóns de desempregados no ano 2017, segundo a EPA, 539.000 eran de máis de 55 anos (o 13,7%). Desde 2007 o desemprego neste colectivo creceu un 293%. Ademais, entre os maiores de 55 anos, o 72,1% son parados de longa duración, cando en 2007 era do 50,8%. En to-

tal, 389.200 persoas maiores de 55 anos levaban buscando emprego máis dun ano e, dese total, 324.600 lévano buscando máis de dous anos".

Barrera manifestou que "o número de

[Continúa na páxina seguinte...](#)

...vén da páxina anterior.

activos maiores de 55 anos creceu nestes dez anos un 51,4%, pero se no caso dos homes fíxoo un 30%, no das mulleres foi o 90%. En moitos casos, as persoas maiores de 55 anos tiveron que aceptar subempregos, temporais e parciais. Das 381.100 persoas maiores de 55 anos que tiñan unha xornada a tempo parcial en 2017, un 49,3% aceptouna de maneira involuntaria, por non atopar un traballo a tempo completo, 30 puntos por encima da taxa de parcialidade involuntaria en 2007".

Descenso da protección por desemprego e aumento do efecto desánimo

O informe destaca que a extensión na situación de desemprego e as restricións de acceso á protección por desemprego conduciu a un descenso na cobertura

das persoas de máis de 55 anos. Neste sentido, Antonio González afirmou que, "dos 3,4 millóns de parados rexistrados en 2017, o 23% ten máis de 55 anos. Só un 28,8% dos beneficiarios de prestacións por desemprego ten máis de 55 anos. E máis significativo é que 240.605 desempregados maiores de 55 anos están fóra de calquera sistema de protección, xa sexa contributiva, asistencia, RAI ou PAE. A isto súmanselle as persoas inactivas que deciden non continuar nas listas dos servizos públicos de emprego, ao non estar a percibir nin prestación nin servizos de emprego".

Neste sentido, o efecto desánimo creceu entre este colectivo, debido á falta de oportunidades de emprego e formación e á ausencia de políticas activas de emprego centradas neles. "Un colectivo moi marxinado, sen ningunha posibilidade laboral, que non recibe apenas prestacións porque foron recortadas e que ven minguada a súa pensión porque non xeran cotizacións durante os últimos anos da súa vida

laboral", sinalou.

Son necesarias máis políticas activas e mellores pensións

Por todo iso, a secretaria de Políticas Sociais, Emprego e Seguridade Social de UGT reclamou a necesidade de "políticas activas específicas que rescaten do desemprego a estes traballadores. Propuxemos medidas ao anterior Goberno, pero non nos quixo escoitar, e a situación deste colectivo segue empeorando. Hai que actuar sobre estes desempregados por xustiza social".

Ademais, considerou "imprescindible derrogar as reformas laborais que afectan directamente a estas persoas; reforzar a protección por desemprego neste colectivo, porque teñen dereito a cobrala; e manter o seu dereito a unha pensión, sen que teñan que ir á pobreza na xubilación, aplicando unha cobertura obrigatoria ata que alcancen a idade de xubilación co fin de que non vexan mermada a súa pensión".

UGT RECLAMA UN VERDADEIRO PLAN DE VIVENDA NO NOSO PAÍS

Redacción.- A secretaria de Políticas Sociais, Emprego e Seguridade Social de UGT, Mari Carmen Barrera, afirmou que "é imprescindible que se instaure un verdadeiro dereito á vivenda no noso país, tal e como vén recollido na Constitución. É un dereito pendente en España".

Mari Carmen Barrera realizou estas declaracións previas á reunión co Grupo Parlamentario Socialista, que se une á mantida esta semana con Unidos Podemos e ás que se producirán na con Cidadáns e ERC, e que se mantendrán no tempo, onde "esperamos facerlles chegar as nosas propostas, abrir o debate sobre a necesidade de investir máis en vivenda e implementar un plan de vivenda que protexa aos nosos cidadáns da pobreza".

"Non podemos volver repetir o drama dos desafiuzamentos, onde millón e medio de persoas perderon a súa vivenda. Tense que recuperar o investimento en vivenda, que practicamente desapareceu. A época dos recortes pasou, o noso país está a crecer e téñense que volver implementar políticas públicas de vivenda que loiten contra a precariedade e a pobreza", asegurou.

Neste sentido, esixiu "recuperar, polo menos, o 1,5% do PIB en investimento en vivenda, derrogar as reformas do PP e dotar ao noso país dun parque de vivenda social para que non

se volva a producir a burbulla, sobre todo no aluguer que estamos a vivir agora".

Unha efectiva política social de vivenda

En relación á lei de arrendamentos urbanos, Barrera lembrou o cambio que aprobou o goberno do PP, "que rebaixou dos 5 aos 3 anos o período máximo. Queremos recuperar eses 5 anos. Pero tamén queremos priorizar o aluguer social, que neste momento non existe. Non estamos por esas desgravacións fiscais, que é a única política que o anterior goberno puxo en marcha como beneficio a arrendatarios e arrendadores, senón por unha verdadeira política social de vivenda que contemplaría outra serie de parámetros e que axudaría a colectivos desfavorecidos, como os mozos as mulleres, etc".

En canto ao plan de vivenda do Goberno, "UGT fixo alegacións no seu momento que non foron recollidas. Foi duramente criticado por nós, porque non expón nada prioritario. Co novo Executivo, hai que implementar un plan que non conteña vaguedades, como a definición de vivenda social, que é un concepto que non está definido no noso ordenamento xurídico, cando tería que falar de vivenda protexida para implementar actuacións concretas que necesitamos".

Ademais, reclamou "activar os mecanismos de participación. O tema da vivenda desenvólvese en parámetros opacos. Os órganos de participación institucional non funcionan. Necesitamos que se dinamice o sector e que non se volvan a cometer os mesmos erros que antes da crise. Aínda hoxe, de media, os traballadores necesitan 7,1 anos do seu salario (en Baleares chega ata os 14 anos) para pagar a vivenda, e iso é inaceptable".

UGT INSISTE EN RECLAMAR MEDIDAS QUE FAGAN REALIDADE O ALICERCE SOCIAL DE DEREITOS SOCIAIS

Redacción.- A vicesecretaria xeral de UGT, Cristina Antoñanzas, participou na Conferencia Tripartita de Alto Nivel sobre o Alicerce Europeo de Dereitos Sociais que se celebrou na capital búlgara.

Na súa intervención, Antoñanzas subliñou que a Unión Xeral de Traballadores aposta por unha Europa unida de carácter social e democrática como marco político no que establecer un cadro completo de dereitos laborais e sociais en mellor beneficio da cidadanía.

Neste sentido, a vicesecretaria xeral de UGT reclamou medidas que nos acheguen a ese modelo social europeo tan desexado

e manifestou a importancia de que os estados membros comprométanse a realizar os investimentos que sexan necesarios e impulsar unha lexislación europea que fixe regras comúns en materia social e laboral, que fagan realidade o Alicerce Social de Dereitos Sociais.

Por todo iso, desde UGT, aínda que apoiámos esta iniciativa, consideramos que

o texto para debater require dunha revisión profunda no trámite parlamentario, que mellore os contidos do texto legal sometido a debate do Congreso.

DAR VISIBILIDADE ÁS PERSOAS LGTBI NO TRABALLO PARA ERRADICAR AS DISCRIMINACIÓNS E DESIGUALDADES

Redacción.- A igualdade de trato e non discriminación das traballadoras e traballadores por razón da orientación sexual, expresión e/ou identidade de xénero nos centros de traballo, é un dos alicerces da acción sindical de UGT.

Aínda que é certo que se conseguiu avanzar na igualdade de trato e xurídica, con medidas como o recoñecemento do dereito ao matrimonio ás parellas do mesmo sexo e a reforma, hai 11 anos, da Lei de rectificación rexistral da mención relativa ao sexo das persoas, aínda non se normalizou, social nin laboralmente, a diversidade afectiva, sexual e familiar.

A intimidación ás persoas LGTBI (lesbianas gais, (lesbianas, gais, bisexuais, transxéneros e intersexuais) e a LGTBIfobia seguen permanecendo. Actitudes baseadas nunha ideoloxía e unha educación onde non ten cabida orientacións e identidades distintas á "heteronorma", que coartan a liberdade e a integración destas persoas e as condena á exclusión en distintos ámbitos, como o laboral. Así, as traballadoras e os traballadores LGTBI seguen enfrontándose a prexuízos e discriminacións, tanto no acceso, como o mantemento do emprego, e no desenvolvemento da súa actividade profesional.

Séguese estigmatizando ás persoas LGTBI, restrinxindo a liberdade de expresión, reunión e asociación e vulnerando o dereito ao respecto da privacidade e da familia, incluso o dereito á educación, ao traballo e á saúde; agravándose estas situacións no caso das mulleres lesbianas, bisexuais e transexuais.

Para as persoas trans, a súa condición supón un hándicap máis. Desde UGT celebramos que a Organización Mundial da Saúde excluíse, recentemente, da súa Clasificación Internacional de Enfermidades á transexualidade, como unha enfermidade mental. Esta decisión supón un paso máis cara á normalización da vida destas persoas, e vai axudar a evitar intentos de tratar a transexualidade para "curala", o que non deixan de ser uns malos tratos, unha forma de violencia e unha causa de discriminación.

Erradicar a IGBTIfobia no emprego

A "saída do armario" pode levar represalias e mesmo a perda do posto de traballo, polo que moitas persoas LGTBI optan por ocultar a súa opción sexual e identidade de xénero. Burlas, acoso laboral, vexacións, exceso de tarefas, peores condicións laborais, impedir a súa promoción profesional, recoñecer unha categoría laboral máis baixa que a que realmente lle corresponde son algún dos actos de LGTBIfobia no emprego.

É por este motivo, que o noso Sindicato, no marco da celebración do Día mundial do Orgullo LGTBI 2018, celebrou a II Xomada Confederada de "Os dereitos das persoas LGTBI no Ámbito Laboral", un encontro co obxectivo de avanzar na non discriminación por orientación sexual e identidade de xénero no ámbito laboral e en normalizar a diversidade

sexual e afectiva nos centros de traballo.

UGT comprometida activamente

UGT está social e sindicalmente comprometida, loitando pola igualdade de trato e a non discriminación por motivo da orientación sexual no ámbito laboral, participando institucionalmente e apoiando ao movemento asociativo LGTBI como é o caso da Federación Estatal de Lesbianas, Gais, Trans e Bisexuais (FELGTB). Esta participación materializouse coa firma do II Convenio de Colaboración entre UGT e FELGTB co obxectivo de traballar xuntos para erradicar toda discriminación motivada pola orientación sexual, expresión e/ou identidade de xénero; e o seu estado serolóxico (VIH).

O sindicato esixe medidas legais e económicas que plasmen esa realidade como concepción progresista da sociedade. Neste sentido, considera pertinente a aprobación dunha Lei Integral para a Igualdade de Trato e de Oportunidades e a non discriminación, para todas as persoas con independencia das súas circunstancias persoais e/ou sociais e que garanta a igualdade nos ámbitos tanto público como privado.

UGT DEFENDE UNHA REVISIÓN A FONDO DO SISTEMA DE FP

Redacción.- Falar de formación é falar de futuro, e falar de formación dual especialmente é falar de calidade, declarou o secretario xeral de UGT, Pepe Álvarez, quen lembrou que o Sindicato "hai anos que vén reclamando ao Goberno do Estado, ás comunidades autónomas, que avancemos, que pasemos das palabras aos feitos. E iso require, seguramente, poñer en marcha algunha experiencia piloto que nos permita ir visualizando como avanza o sistema, porque o cambio de modelo produtivo non vai ser posible, a produción con máis calidade e valor engadido non vai ser posible se non entramos a fondo na revisión do sistema de formación profesional".

O secretario xeral de UGT participou nunha Xornada sobre Formación Profesional Dual organizada polo Grupo de Comunicación Promecal en Ávila, onde apostou por prestixiar a FP, que haxa un cambio de mentalidade nos mozos para que vexan esta formación como unha opción de futuro que lles dará rendibilidade persoalmente pero, sobre todo, dará rendibilidade ao país.

Preparar a dixitalización

"Este país – segundo Álvarez – ten unha materia pendente, que é a formación continua, cun proceso de implantación que tivo moitas dificultades, algunhas delas interesadas, pero en realidade, tal e como acordamos coa patronal a semana pasada –coa firma do preacordo para un novo AENC– temos que retomar a formación continua. O modelo de sociedade dixital ao que imos requirirá renovar permanentemente as habilidades dos traballadores e traballadoras. Por iso, é moi importante que seamos capaces de refacer o sistema de formación continua, de tal maneira que nos permita atender esas necesidades de adaptación".

O secretario xeral de UGT defendeu, finalmente, devolver o protagonismo da

formación continua aos convenios colectivos e superar as reticencias de quen considera que España, cun tecido empresarial dominado polas pequenas empresas, non é adecuada para a implantación da formación profesional dual. "Temos polígonos industriais –destacou–, con empresas que xeralmente teñen actividade con moita relación, e iso poderíanos permitir trasladar centros de FP a estes polígonos, e que a formación dual que requira prácticas nas empresas poida facer a partir desa homoxeneidade que existe nalgúns polígonos industriais".

A PROPOSICIÓN DE LEI SOBRE PERMISOS E PRESTACIÓNS PARA COIDADOS DE MENORES É ACERTADA PERO MELLORABLE

Redacción.- UGT valora a Proposición de Lei á reforma do sistema de permisos e prestacións para o coidado e atención de menores por parte dos seus proxenitores, presentada polo Grupo Parlamentario Confederal de Unidos Podemos-En Comú Podem-En Marea, e espera que se mellore o seu contido durante o trámite parlamentario.

Para a Unión Xeral de Traballadores, trátase dunha iniciativa acertada porque individualiza os permisos e cada proxenitor terá dereito ao permiso coa mesma duración e sen que poida ser cedido ou compartido cos proxenitores, o que coinciden coas formulacións que desde o Sindicato vimos reivindicando.

Ademais, inclúe un Plan de universalización do dereito a praza en escola infantil á finalización dos permisos, alcanzables economicamente para todos os niveis de ingresos persoais para cada un dos proxenitores, e con horarios suficientes, o que implicaría que as mulleres non se verían obrigadas a recorrer a excedencias ou redución da súa xornada laboral, non pagadas.

UGT considera que durante o trámite parlamentario débese ter en conta que:

Trátase dunha Proposición de carácter restritivo, pois non universaliza o dereito para todos os proxenitores, pois se esqueceu dos proxenitores que son traballadores autónomos e os afectados por outros réximes especiais da Seguridade Social.

Por outra banda, existe outra restrición no sentido de que as nais biolóxicas poderán facer uso do dereito ata catro semanas antes do parto, cando a actual regulación permite a libre disposición do mesmo a opción da interesada salvo as seis semanas posteriores ao parto. Desde UGT consideramos que son as traballadoras as que deben decidir como queren distribuír as súas semanas de permiso sen os límites que establece esta Proposición de Lei.

Elimina o permiso de 2 días por nacemento recoñecido no Estatuto dos Traballadores, e que corre a cargo das empresas, polo que tamén se eliminaría a ampliación deste dereito que teñen recoñecidos moitos proxenitores nos con-

venios colectivos e/ou plans de igualdade.

Nos casos de nacemento, non establece a obrigatoriedade do goce das seis semanas posteriores ao parto para a recuperación da saúde da nai traballadora, que contempla a regulación actual e que recomenda a Organización Mundial da Saúde. Iso podería supoñer que algunhas mulleres se incorporasen á súa actividade laboral de forma prematura, por verse sometidas a presións laborais.

Na Proposición de Lei, o "permiso por maternidade" pasa a chamarse "permiso parental", máis propio dun permiso para coidados, polo que perde a causalidade (que é a situación de maternidade) e establece que das 16 semanas que corresponden á nai, só 2 poderán ser gozadas de forma obrigatoria tras o parto. Isto podería entrar en conflito co establecido na Directiva 92/85/CEE, que establece taxativamente que as nais traballadoras deberán gozar de ...un "permiso de maternidade" de como mínimo catorce semanas ininterrompidas, distribuídas antes e/ou despois do parto, con arranxo ás lexislacións e/ou prácticas nacionais.